

Spreekbeurt Nederlands Racisme in Zuid- Afrika en de VS

Spreekbeurt door een scholier

1026 woorden

16 februari 2002

264 keer beoordeeld

Vak

Nederlands

Racisme in Zuid- Afrika en de Vs

Wat is racisme?

Racisme komt voort uit vijandelijke gevoelens of verachting voor mensen die "anders" zijn. Racisten, aanhangers van het racisme, zijn van mening dat iemands karakter en mogelijkheden worden bepaald door de lichamelijke groep waartoe iemand behoort. Ook menen ze dat hun eigen land of volk superieur is ten opzichte van andere etnische groepen, mensen die dezelfde godsdienst hebben of dezelfde taal spreken. Ze vinden het dan ook rechtvaardig dat ze de leden van andere etnische groepen minderwaardig mogen behandelen en ze maken hen soms het mikpunt van haat, mishandeling en discriminatie.

De Apartheid in Zuid- Afrika

De Apartheid duurde zo'n 43 jaar, van 1948 tot 1991. Het was een systeem dat blanken in staat werden gesteld om de zwarte bevolking als goedkopere arbeidskrachten te gebruiken en hen op elk moment te kleineren dat ze slecht en minderwaardig waren dan blanke mensen. De zwarte en blanke bevolking werden totaal van elkaar gescheiden. Zwarten moesten in "zwarte" bussen en treinen reizen, hadden aparte ziekenhuizen en woonden in aparte wijken. Deze wijken werden townships genoemd. De straten waren stoffig en smerig en de huizen, of beter gezegd: krotten, bestonden uit houten planken met een zinkplaat, als dak. In tegenstelling tot de zwarten leefden de blanken in grote villa's achter hoge muren. Ook mochten zwarte kinderen niet naar dezelfde scholen als blanke kinderen, stranden waren gescheiden, er mochten geen blanken met zwarten trouwen en zelfs de parkbanken waren alleen voor blanken of zwarten.

Natuurlijk was de zwarte bevolking van Zuid- Afrika hier fel op tegen. Het ANC (African National Congress), de grootste zwarte politieke partij, organiseerde veel demonstraties en protestacties, waartegen de blanke regering optrad. Veel mensen zijn vermoord tijdens deze acties door de politie: kinderen en volwassenen. De leider van het ANC, Nelson Mandela werd opgepakt en kreeg een levenslange straf, die hij moest uitzitten op Robbeneiland, een eiland ten westen van Kaapstad. Niet alleen de zwarte bevolking was tegen de apartheid. Sommige blanke Zuid- Afrikanen verzetten zich er ook tegen. Ook het buitenland ging zich er mee bemoeien o. a Nederland. Jarenlang is er een boycot tegen Zuid- Afrika gehouden door Nederland en ook andere landen. Er werd geen handel gevoerd met

Zuid- Afrika. Zo hoopten ze dat de apartheid werd afgeschaft.

De apartheid werd pas afgeschaft in 1991. President Frederik W de Klerk vond dat het niet zo langer kon doorgaan. Apartheidswetten werden langzamerhand afgeschaft. Nelson Mandela, die al 27 jaar in de gevangenis zat, werd vrijgelaten samen met andere gevangen leiders. In 1993 kregen Mandela en de Klerk samen de Nobelprijs voor de vrede.

Mandela won in 1994 de eerste niet-rationale verkiezingen en wordt de eerste zwarte president van Zuid-Afrika. In 1999 is hij gestopt op 80-jarige leeftijd.

Racisme in de Verenigde Staten

Jarenlang was er slavernij in de VS. Toen in de 19e eeuw de slavernij werd afgeschaft door middel van de Burgeroorlog tussen het Noorden en het Zuiden, die werd gewonnen door het Noorden, kregen de voormalige slaven volwaardig burgerschap en volledige politieke rechten. Maar er was nog steeds een rassenscheiding. Aan het begin van de twintigste eeuw onderging de VS een racistische fase door. Er werden tussen 1900 en 1917 ongeveer 1300 zwarten gelyncht. Mensen werden dus zonder wettelijk proces opgehangen. Een racistische beweging, de Klu Klux Klan, was in de jaren 20 op hun hoogtepunt. Deze racisten waren niet alleen maar tegen zwarte mensen, maar ook tegen Joden en Rooms- Katholieken. Na de Tweede Wereldoorlog werd de situatie van de zwarte Amerikanen steeds pijnlijker voor de regering, want zij hadden gestreden tegen het racistische Nazi- Duitsland en voor de democratie en hoe kon dan het racisme in eigen land gerechtvaardigd worden? De regering nam maatregelen tegen het racisme. Zo werd in het leger de rassenscheiding opgeheven. Binnen de sport begon de rassenscheiding ook steeds minder te worden. Maar nog altijd waren scholen, universiteiten, sommige openbare gelegenheden en zelfs zitplaatsen in bussen gescheiden tussen blank en zwart. In 1955 werd Rosa Parks, een zwarte vrouw, gearresteerd, omdat ze haar zitplaats niet wilde afstaan aan een blanke man. Het was namelijk zo dat alle zwarten achter in de bus moesten zitten en de blanken vooraan en in het midden. Zwarten mochten wel in het midden zitten maar als maar één blanke in het midden wilde gaan zitten, moesten alle zwarte mensen opstaan.

Na de arrestatie van Rosa Parks leidde een predikant uit Montgomery, Martin Luther King Jr, een boycot tegen de busmaatschappij die een jaar duurde. De zaak eindigde bij het Hooggerechtshof, die rassenscheiding in bussen in Alabama verbod.

In 1961 lanceerde CORE, een zwarte groepering, de eerste "vrijheidsritten". Twee bussen met passagiers van verschillende rassen begonnen aan een reis die van Washington DC naar New Orleans ging.

Onderweg werden de bussen overvallen door blanke racisten. Naast de CORE (Congress Of Racial Equality) was er nog een zwarte groepering die tegen de rassenscheiding vocht: de NAACP (National Association for the Advancement of Colored People). Die verdedigden in 1951 Oliver Brown, een zwarte Amerikaan, die de rassenscheiding op de proef had gesteld en zijn dochter naar een "witte" school had gestuurd. Drie jaar later werd de rassenscheiding in scholen afgeschaft.

Mensen als Martin Luther King Jr. waren voor een "kleurenblinde" maatschappij waar ras en huidskleur geen rol speelden, maar tegen geweld. Hij leidde in 1963 de mars naar Washington. 250.000 mensen liepen mee, blanken en zwarten. Daar sprak hij ook de beroemde woorden: " I have a dream". Eén jaar later kreeg hij zelfs de Nobelprijs voor de Vrede. Hij werd in 1968 vermoord op het balkon van zijn hotelkamer.

De Black Muslims met als leider Malcolm X, the Black Power, the Black Panthers en andere zwarte

nationalisten keerden zich af tegen King en vonden dat je je woede tegen blank racisme moest uiten en de trots op je eigen volk moest benadrukken. In 1965 werd Malcolm X vermoord.

In de jaren '70 veranderde er veel in de VS. Zo werden er zwarte politici gekozen en kwamen er zwarte programma's speciaal voor het zwart publiek.

Nu is veel veranderd in de Vs. Zwarte mensen worden net zoals blanken gerespecteerd, tenminste meestal. Alhoewel er veel is verbeterd, komt er nog steeds racisme voor. Gelukkig niet meer zo erg als vroeger, maar toch.